

Nereye Kadar

– Mustafa Kara · 31 Ekim 2015

Geceler yârim soğuk duvarlar sırdaşım oldu
Koştum durmadan peşinden gece gündüz
Ayrılık acısı kadar hiçbir dert yakmadı beni
Dayanamıyorum artık dönmeyecek misin?
Daha çilem dolmadı mı bekle bekle nereye kadar?
Bir sevda kenti kurmuştum gönül tarlamda
Yüreğimi sel
Sevgimi yel alıp götürdü
Şimdilerde çok yalnızım!
Ne yerim ne de yurdum kaldı mekânsızım
Gözlerim yaşlı, içimde dinmeyen yürek sızım
Bekliyorum dönüşünü bekle bekle nereye kadar?
Hasretin yalnızlığı çöker içime
Özlemler sıra sıra diz boyu olmuş yüreğimde
Sensizlik vurup geçer gönül tarlama
Pişmanlık duyup da diz çökmek yok önünde
Vuslat zamanı dolmadı mı bekle bekle nereye kadar?
Kendi yürek sesine kulak kesildin
Kim bilir bensiz hangi düşlere daldın
Sana olan sevdami sağır sultanlar duymuşken
Benim yürek sesime sağır kaldın
Deli divane gönlümü umutsuz sevdalara saldın
Hiç umut yok mu kavuşmaktan yana bekle bekle nereye kadar?
En iyi ilaç zamandır dediler bekledim
Kor ateşlerde yandım beklemekten
Ya sabır çektim
Gecelerimi gündüzlerime
Gündüzlerimi gecelerime ekledim
Geceler sırdaşım oldu uykusuz sabahları bekledim
Elim kolum bağlı gözlerim yollarda çaresizlikten ağladım
Dönmeyecek misin bekle bekle nereye kadar?
Beklemeyi öğretse de hayat
Ne kadar ömrümüz kaldı vuslat için
Geldiğin gün elinde dönüş biletin vardı
Aslında hazırlamıştım kendimi gideceğine

Öylesine kaçamak mı yaşadık biz seninle
O gün mutlaka gelecek sen dönecektin ait olduğun yere
Yeniden başlayacaktım hayata kaldığım yerden
Olmadı başlayamadım
Geceler yorgan gibi örterken sokağımın üstünü
Dudaklarımda sigara
Elimde içkim bekle bekle nereye kadar?
Mustafa KARAAHMETOĞLU
31.10.2015